

همایش علمی مطالعات حقوقی، علوم قضایی و پژوهش های اجتماعی

نهاد برگزار کننده همایش: موسسه قانون یار

((باهمکاری و حمایت معنوی دانشگاه رهنورد (استان بلخ، کشور افغانستان) - جهاد دانشگاهی استان تهران))

سردبیر علمی و مسئول برگزاری همایش: دکتر بهنام اسدی شماره مجوز: ۷۸۸۶۴-۱۵۲۱/۳۳۰

تاریخ برگزاری همایش: ۱۳ خرداد ۱۴۰۰ شماره مقاله: ۱۹/۱۱۷۸ رده بندی کنگره: الف ۷۰۳۵/۹۰۳

چالش ها و موانع پیشرفت و توسعه امور ورزشی و تربیت بدنی در مدارس ایران

شهرزاد رضایی

چکیده

یکی از مهمترین بخش های متدوال در توسعه ورزش یک جامعه را ورزش های پایه دانست. امروزه ورزش های پایه بطور ویژه مورد توجه کشورهای مختلف قرار گرفته است. دانشمندان بسیاری در تلاش هستند تا شاخص های پیش بینی کننده افراد مستعد در ورزش های مختلف را شناسایی و توسعه دهند. امروزه توسعه ورزش های پایه نیاز به برنامه ریزی در حیطه های مختلف دارد که یکی از اساسی ترین آنها برای جلوگیری از وقت و هزینه بیهوده می تواند شناسایی مشکلات توسعه ورزش های پایه در مدارس باشد. سازمان آموزش و پرورش که متولی تعلیم و تربیت افراد، به ویژه نونهالان، نوجوانان و جوانان است، مسئولیت تامین سلامت جسم و روح آنان را از راه توسعه ی برنامه های تربیت بدنی در مدارس نیز بر عهده دارد. از این رو، گسترش برنامه های تربیت بدنی در مدارس و توسعه ورزش های پایه از نیازهای اساسی تعلیم و تربیت بوده و لزوم استمرار آن در همه ی مقاطع تحصیلی انکارناپذیر است. شناسایی موانعی که بر سر راه توسعه ورزش پایه وجود دارد می تواند کمک شایانی به رفع آن ها و ارائه راهکارهای موثری در زمینه بالابردن مشارکت در فعالیت های ورزشی و توسعه ورزش قهرمانی گردد. بدون شک نظام آموزشی هر کشور می تواند سهم بزرگی در توسعه ورزش و شناخت استعداد ها داشته و به رشد ورزش قهرمانی کمک کند اما با توجه به ساختار آموزشی کشور در عمل کارآیی و اثربخشی این سیستم چشمگیر نیست، لذا به نظر می رسد که شناسایی علل این ضعف و الویت بندی آن می تواند کمک شایانی به کاهش این نقص نماید.

واژگان کلیدی: ورزش، مدرسه، دانش آموزان، تربیت بدنی، فعالیت ورزشی

بخش اول: مشکلات ناشی از عدم فعالیت جسمانی

فعالیت بدنی از ملزومات سلامتی است. ورزش و فعالیت بدنی سلامتی را افزایش داده، طول عمر را افزون نموده، روحیه را با نشاط کرده، از بسیاری بیماری های قلبی، حس پیری و رخوت جلوگیری می کند. فعالیت بدنی بی خوابی، اضطراب، افسردگی و سایر بیماری های روحی را کاهش داده به انسان حس نشاط و سرزندگی می دهد و باعث حفظ بهبود اعتماد به نفس مثبت می شود. هنگام فعالیت بدنی نه تنها با رسیدن اکسیژن بیشتر به مغز فعالیت این عضو افزایش پیدا کرده از بیماری هایی مانند آلزایمر و فراموشی جلوگیری می شود و از طریق تأثیر بر سیستم عصبی حس سلامتی و امید در شخص زنده می گردد (استالسبرگ و پدرسن^۱، ۲۰۱۰). بطوریکه فعالیت بدنی با کاهش فشار خون، فیرینوزن پلاسما، ویسکوزیته، سبب بهبود در متابولیسم گلوکز و سطح چربی خون و جلوگیری از بیماری های قلبی عروقی می شود (طلایی و همکاران، ۲۰۱۳). همچنین مشارکت افراد در فعالیت های فیزیکی و بدنی سبب توسعه اجتماعی، شناختی و روانی و در سطح بالاتر سبب بهبود تناسب اندام می گردد (سوهن و همکاران^۲، ۲۰۱۴). در نتیجه عدم فعالیت بدنی به طور فزاینده ای به عنوان یک پیش ساز مهم بیماری مزمن به رسمیت شناخته شده و هزینه های زیادی را برای افراد و جامعه در پی دارد. سازمان بهداشت جهانی (WHO) تخمین می زند که عدم فعالیت بدنی به عنوان یک عامل خطرناک در مرگ و میر زودرس شناسایی شده است و باعث ۱.۹ میلیون مرگ در هر سال در سراسر جهان و ۱۶ درصد از سرطان سینه، سرطان روده بزرگ و دیابت، و در حدود ۲۲ درصد از بیماری های کرونری قلب و سایر موارد بیماری می شود. اهمیت ورزش و فعالیت بدنی به عنوان عوامل تعیین کننده سلامت در ادبیات پزشکی و عمومی به خوبی بیان شده است (فارل و همکاران^۳، ۲۰۱۳) بطوریکه داس و هورتون^۴ (۲۰۱۲) استدلال نمودند که عم فعالیت های ورزشی و بدنی یک عامل مهم و خطرناک در بیماری های قلبی می باشد. با

^۱ Pedersen

^۲ Cohen^۱, et al

^۳ Farrell et al

^۴ Dos and Horton

توجه به نفوذ و تاثیر قابل توجهی از فعاليت های فیزیکی در سلامت یک فرد، بسیار مهم است که عواملی که سطح فعالیت بدنی را تحت تاثیر قرار می دهد مورد درک و شناسایی قرار دهند (کوهن و همکاران، ۲۰۱۴). هزینه های پزشکی عدم فعالیت جسمانی در سال ۲۰۰۰ بیش از ۷۵ میلیارد دلار بوده است. مرکز کنترل بیماری ها، گزارش می کند که حدود ۲۵۰ هزار مرگ از تمام مرگ های سالانه در آمریکا به علت عدم انجام فعالیت های جسمانی است. در ایران مشکلات ناشی از عدم فعالیت جسمانی به طور دقیق مشخص نیست. در بررسی شهر تهران ۸۰ درصد مردان و ۸۵ درصد زنان هیچ گونه فعالیت بدنی خارج از محیط کار یا منزل، حتی به صورت قدم زدن منظم را انجام نمی دهند (سنایی نسب، ۱۳۸۸).

بخش دوم: نگاهی به توسعه و گسترش ورزش در جامعه و مدارس ایران

تعاریف مختلفی از مفهوم توسعه ورزش ارائه شده است. البته این مفهوم را می توان همان سیاست ورزشی نامید. مفهوم توسعه ورزش بسیار کلی است و می تواند توسعه ورزش را در کلیه سطوح همگانی، نخبه و... در برگیرد. در این بین، سیاست ها و برنامه ریزی های مسئولان ورزشی در هر کشور می تواند جهت گیری ها و مفهوم توسعه در هر سطح از ورزش را، پررنگ تر یا کمرنگ تر کند. اما نکته قابل تامل و مورد بحث، تفکیک سطوح توسعه ورزش و میزان توسعه در هر سطح است که غالباً بسیار مشکل بوده و بسیار تحت تاثیر سیاستگذاران و برنامه ریزان ورزش هر کشوری است (بولک^۱، ۲۰۰۶). «توسعه ی ورزش» عبارت است از: فرآیندی که بواسطه ی آن فرصت ها و موقعیت ها، سیستم ها و ساختارهای مناسب و ثمربخش فراهم می گردد که بواسطه ی آن مردم قادر خواهند بود در همه ی حوزه ها و یا در حوزه های خاص ورزشی و یا فعالیت های تفریحی شرکت کنند و اجرای فعالیت های ورزشی را تا سطوح مورد نظر و مطلوب خود بهبود بخشیده و ارتقاء دهند (سوتریادو^۲ و همکاران، ۲۰۰۸). ورزش دیگر یک فعالیت تفریحی نیست بلکه به یک

^۱ Bohlke

^۲ Sotiriadou

نیاز اساسی در کشورها تبدیل گردیده است. فوائد مادی و غیرمادی ورزش را نمی توان نادیده گرفت هم از بابت منافع مادی آنی که برای شرکتهای تجاری صنعتی به دنبال می آورد و هم از بابت منافع درازمدتی همچون افزایش سطح سلامت و تندرستی بهره گیری بهتر از نیروی کار و افزایش اشتغال در بخش های ورزشی و غیرورزشی به دنبال می آورد. لذا لازم هست تا دولتها برای بهره گیری از مزایای درازمدت ورزش آن را یک کالای سرمایه ای به حساب آورده و برای رونق آن بخصوص در بخش همگانی توجه لازم را برای پیشرفت آن مبذول دارند (کارتوکولیس و همکاران^۱، ۲۰۰۹). بنابراین امروزه اغلب کشور های پیشرفته جهان در برنامه ریزی و سازماندهی ورزش کشور خود با دیگر کشور ها رقابت می کنند و به طور مستمر در حال ارائه برنامه های خلاق برای رشد این ورزش هستند. در اروپا حدود ۴۰۰ میلیون نفر زن و مرد به فعالیت های ورزشی می پردازند که ۲۵ درصد آنان را زنان و ۷۵ درصد را مردان تشکیل می دهند (پیرا و همکاران^۲، ۲۰۰۲). تحقیق و بررسی های موشکافانه در خصوص عوامل موثر بر همگانی نمودن ورزش و ایجاد نگرش مثبت به ورزش در کشور آلمان باعث شد تا تعداد افرادی که در سال ۱۹۵۲ در این کشور ورزش می کردند از ۳۲۰۴۰۰۵ نفر یعنی ۶/۷ درصد کل جمعیت کشور، در سال ۲۰۰۰ به ۲۶۸۱۵۷۱۷ نفر یعنی ۲۸/۵ درصد جمعیت آلمان افزایش پیدا کنند (رولند و هادمن^۳، ۲۰۰۰). در هنگ کنگ تعداد شرکت کنندگان در ورزش از ۴۰ درصد جمعیت در سال ۱۹۹۵ به ۴۵ درصد در سال ۱۹۹۹ رسیده است (ساندرسون و همکاران^۴، ۲۰۰۲). توجه دستاندرکاران علوم ورزش دانشگاه های تایلند و بانکوک به ورزش همگانی، موجبات افزایش مشارکت مردم در ورزش همگانی را فراهم آورده است به طوری که در سال ۱۹۹۲ تعداد افراد شرکت کننده در ورزش های همگانی ۵۰/۳ درصد جمعیت تایلند بود اما این رقم در سال ۱۹۹۶ به ۵۷/۶ درصد و در سال ۱۹۹۹ به ۵۸/۸ درصد افزایش یافته است (ساماهیتو^۵، ۲۰۰۲). شواهدی از این دست بسیار است که نشان می دهند رشد و توسعه

^۱ Kartakoullis

^۲ Pereira et all

^۳ Roland and hadman

^۴ Sanderson et al

^۵ Samahito

ورزش در سایه تحقیقات علمی و برنامه ریزی های دقیق امکان پذیر می باشد. ورزش نیاز به ارزیابی و تعیین نقاط ضعف و قوت دارد و همچنین باید مشخص شود که چه عواملی می توانند برای پیشرفت ورزش فرصت یا تهدید باشند.

بخش سوم: چالش مشارکت دولت ها در توسعه ورزش

اگرچه تمرکز دولت ها در ورزش نسبتاً موضوع تازه ای است، اما نگرانی های ملی، منطقه ای و بین المللی در مورد ورزش، موضوع تازه ای نیست. در واقع، ساختارهای اولیه برای مدیریت سطوح مختلف ورزش دارای ماهیت غیرانتفاعی و غیر دولتی بود. اما با حضور پررنگ دولت ها و مشارکت آنها در سیاستگذاری های ورزش در سطوح مختلف، رویکردهای آنها نسبت به تمرکز بر هر کدام از سطوح (آموزشی، همگانی و نخبه) متفاوت بود. مثلاً، کانادا نگرانی های خود را با تمرکز بر ورزش نخبه، قرار گذاشت. از طرف دیگر، دولت های اروپایی متعددی به ترویج و توسعه فرهنگ سلامتی از طریق فعالیت های فیزیکی و ورزش روی آوردند. آنها منابع متعددی را برای ترویج برنامه های ورزش همگانی نسبت به توسعه ورزش نخبه و تربیت ورزشکاران نخبه قرار دادند. در ایران، مشارکت دولت مشارکت غیرمستقیم از طریق وزارت تازه تاسیس ورزش و سازمان تربیت بدنی سابق داشته است و هیچگاه به طور جدی، حمایت خود را از سطوح متعدد ورزش به عمل نیاورده است. (عیدی و همکاران، ۱۳۹۰).

بند اول: چالش توسعه از پایین به بالا در مقابل توسعه از بالا به پایین

در سیاست های کلی یادشده روی چند رشته ورزشی برای موفقیت های بین المللی سرمایه گذاری های خاص می شود به این امید که مشارکت ورزشی مردم نیز بیشتر خواهد شد (فارمر^۱، ۱۹۹۶) به طور کلی برای اثر احتمالی این سیاست یا توسعه از بالا به پایین (شکل ۲-۴)، می توان دو پیش فرض اساسی را مطرح کرد. اول اینکه ورزش سطح بالا (قهرمانی و حرفه ای) سبب توجه رسانه ها و عموم مردم می شود و ورزشکاران و

^۱ Farmer

پیروزی آنها نقش یک مدل یا الگو را برای مردم دارد، بنابراین افراد جدیدی جذب باشگاه ها می شوند و رویکرد رقابتی در ورزش های پایه و عمومی نیز، شکل می گیرد. دوم اینکه ورزش نخبه و سطح بالا، می تواند بازدارنده مشارکت عمومی و ورزش همگانی شود، چون شکاف زیادی بین ورزشکاران سطح بالا و ورزشکاران شایسته جدید ایجاد می شود (عیدی و همکاران، ۱۳۹۰).

بند دوم: نیاز برای برنامه ریزی توسعه و پیشرفت در ورزش خاص

با تکامل تدریجی پیشرفت ورزش، هولیهان و وایت^۱ (۲۰۰۲) معتقد است که شمار رو به افزایشی از کتاب ها، گزارشات، تحقیقات، مقاله ها و مدارک در زمینه پیشرفت ورزشی هستند که تایید شده اند و این یکی از شاخه های مدیریت ورزشی است که سزاوار توجه و ملاحظه بیشتری است. ارزش اساسی برنامه های در حال توسعه و در حال مدیریت، سیاستها و سیستم های موجود برای پیشرفت ورزشکاران از طریق روندهایی مثل شهرت بالای موقعیت های توسعه ورزشی برای مثال دفاتر توسعه ورزش نشان داده شد. این روندها نشان دهنده برتری و اولویت در حال تغییر در زمینه ورزش و نیاز به آموزش های سه گانه ای هستند که در دوره های خاصی ارائه می شوند. موقعیتهای بخصوصی مثل موقعیتهای موجود در دفاتر پیشرفت ورزشی برگرفته از لازمه آموزش به متخصصان و کارشناسان ورزشی است و این امر نیاز به توسعه در ورزش را در مفاهیم خاص نشان می دهد (شیبوری و کلت^۲، ۲۰۱۱). همانطور که چالپ^۳ (۲۰۰۶) بیان کرد مدیریت در ورزش مثل نظم و قوانین والدین نیست بلکه نظم و قانونی است که بر اثر فاکتورهایی مثل بازاریابی در ورزش، جامعه شناسی ورزشی و پیشرفت ورزشی ایجاد شده است. بنابراین مطالعه مفاهیم خاص توسعه ورزشی دارای ارزش آموزشی می باشد (سوتیریادو^۴، ۲۰۱۲). در این راستا سازمانهای ورزشی ابزاری برای دستیابی به اهداف توسعه ورزشی و فعالیت های مشابه می

^۱ Houlihan and white

^۲ Shilbury & Kellett

^۳ chalip

^۴ Sotiriadou

باشند و در فرآیند برنامه ریزی فعالیت دارند. بنابر گفته ها دفاتر توسعه ورزشی (SDO)^۱، طراحان سیاستها و روشها و مدیران ورزشی از اصول و فرآیندهای مدیریت استراتژیک استفاده کردند تا برنامه هایشان را اجرا کنند. بنابراین بخاطر اینکه فرآیند استراتژی بسیار پیچیده است و تکنیک مرحله بندی شده برای شکل گیری استراتژی باید از نظر مفهومی مورد بررسی قرار گیرد از اینرو مفاهیم خاص توسعه ورزشی در سازمان ورزشی نیاز به توجه خاصی دارد (سوتیریادو، ۲۰۱۰). سازمانهای ورزشی در بسیاری از کشورها با چالش ها و معضلات بیشتری در ارائه برنامه های خاص توسعه ورزش به سازمانهای مادرشان روبرو شده اند تا بتوانند موارد مربوط به تعیین بودجه مالی یا سایر حمایت های دولتی را مشخص کنند. این شرایط نیاز به بررسی های خاص ورزشی و شکل گیری برنامه های توسعه ورزش را بیشتر می کند. اخیرا در شناخت این دسته از نیازهای خاص مفاهیم مدیران ورزشی و SDO شروع به استفاده از فرآیندهای برنامه ریزی خاص ورزش کردند (سوتیریادو، ۲۰۱۲). این تلاشها و تلاشهای قبلی باعث ایجاد چارچوب های غیر تجربی به شکل زیر شده است:

- هرم توسعه ورزشی: یک مدل ثابت با مشارکت انبوه در زیر و مشارکت افراد ماهر در راس هرم.
- مدل متوالی و زنجیروار توسعه ورزش: که از طریق هرم همراه با ۴ سطح نشان داده شد: پایه ریزی و فونداسیون در بخش زیر نشان دهنده سطح اصلی عملکرد و مهارت می باشد، مشارکت برای سرگرمی، لذت، سلامت و تناسب اندام، عملکرد در باشگاه ها در سطوح منطقه ای و کشوری و نیز عالی بودن در ورزش، براساس معیارهای بین المللی و داخلی
- مدل بلند مدت توسعه ورزشکاران: یک مدل وابسته به علوم ورزشی و مربی گری است که بسته به نوع ورزش شامل ۶ سطح آموزشی می باشد: بخش اساسی (FUN)

^۱ sport development officers

از یادگیری تا آموزش، از آموزش دادن تا آموزش گرفتن، از آموزش تا رقابت، از آموزش تا برنده شدن، بازنشستگی و حفظ کردن موقعیت (سوتیریادو، ۲۰۱۲).

این چارچوب ها با اینکه مشهور هستند، بخاطر عدم اعتبار ساختاری شان بطور گسترده ای مورد انتقاد قرار گرفته اند زیرا بطور غیر تجربی بدست آمدند (شیبوری و کلت، ۲۰۱۱). بنابراین بخاطر اینکه آنها از چارچوب های وابسته به علوم ورزشی هستند برای مریان و کارشناسان ورزشی بسیار سودمندتر از سیاستمداران و SDO هایی هستند که وظیفه شان طرح ریزی برنامه هایی برای توسعه ورزشی می باشد. اساسا برنامه ریزی توسعه ورزش نیاز به چارچوب های وابسته به سازمان می باشد (سوتیریادو، ۲۰۱۲). در این راستا سوتیریادو و همکارانش^۱ (۲۰۰۸) ۴ سال را برای بررسی بر روی ۳۵ ورزش سپری کردند تا میزان جذابیت^۲، حفظ^۳ و حرکت آن را و نیز تقویت مدل های شرکت کنندگان ورزشی را توسعه دهند (شکل ۲-۶). یکی از نقاط قوت این تحقیق موردی این است که از این مدل خاص توسعه ورزش و مدلی که تجربی است برای مطالعه بر روی برنامه ریزی توسعه ورزشی استفاده می کند. در این تحقیق موردی اهداف مدنظر از طریق ترکیب کردن مفاهیم اصلی مدیریت استراتژیک برنامه ریزی با مدل ARTN، بدست می آیند. این ترکیب قانونمند و مفهومی در شکل (۵.۲) در فرآیند برنامه ریزی توسعه ورزشی (SDP)^۴ نشان داده شد. جذابیت^۵ فرآیندی است که استراتژیهای توسعه ورزش از طریق آن شرکت کنندگان جدید را به سمت سازمانهای ورزشی سوق می دهند. فرآیند ایجاد جذابیت دارای ۲ هدف می باشد: برای افزایش آگاهی، مشارکت و عضویت کل شرکت کنندگان و تقویت کردن شمار زیادی از شرکت کنندگان جوان. حفظ و حرکت^۶ فرآیندی است که سیاستها، استراتیها و برنامه ها از طریق آن اجرا می شوند تا (الف) تجربیات یکسانی برای شرکت کنندگان موجود ارائه دهند. (ب) فرصتهایی را برای آن دسته از شرکت کنندگانی

^۱ Satririado et al

^۲ attraction

^۳ retention

^۴ sport development planning

^۵ Attraction

^۶ Retention and transition

که تمایل و توانایی زیادی برای رسیدن به سطوح بالاتری در مشارکت را دارند و می خواهند به استانداردهای بالاتری برسند ارائه می دهند.

مرحله تقویت کردن^۱. فرآیندی است که از طریق آن برنامه ها و ورزش های خاص مورد بررسی قرار می گیرند تا این افراد را قادر سازند به درجه عالی در سطح داخلی و بین المللی برسند. هدف اصلی آن کمک به حرفه ای ترین شرکت کنندگانی است که در حوادث بین المللی موفق شدند و هدف دیگرش حفظ و پایداری فرهنگ موفقیت می باشد. موفقیت ARTN به ۳ چیز بستگی دارد: (الف) سرمایه های بدست آمده از انواع سرمایه گذاران پیشرفت ورزشی (ب) بازده های بدست آمده مثل استراتژی ها، سیاست ها، رقابت ها، تسهیلات و برنامه های توسعه که به منظور نیاز هر یک از فرآیندهای ARTN بررسی شده اند. (ج) بازده هایی مثل مسیرهای توسعه ورزشی که شرکت کنندگان از یک سطح مشارکت تا سطح مشارکت دیگری از آن استفاده می کنند. بنابراین SDOS باید دقیقا هر یک از این فرآیندها و ویژگی های سرمایه داده شده، بازده و نتایج نهایی را مورد بازبینی قرار دهد تا آنها را با برنامه ریزی های صورت گرفته از سوی تک تک سازمانهای ورزشی وفق دهد (سوتریادو همکارانش، ۲۰۰۸).

بخش چهارم: نگاهی به چالش ها و مشکلات درس تربیت بدنی در مدارس

ورزیدگی جسمی و روحی از دیرباز در اشکال مختلف مورد توجه اقوام و ملل گوناگون قرار داشته است و یکی از هدف های مهم و قابل توجه برنامه های تربیتی و نظامی را تربیت بدنی و چگونگی افزایش کارآیی و توانایی جسمی افراد جامعه تشکیل می داده است. بدین منظور جوامع مختلف با برنامه ریزی های صحیح و جامع و آگاهی از مشکلات مربوط به درس تربیت بدنی و استفاده از امکانات طبیعی سعی در رفع آن و افزایش توانایی و کارآیی و قوی ساختن ملت های خود همت می گمارند. هدف آموزش و پرورش تربیت همه جانبه فرد از لحاظ جسمانی، ذهنی، عقلی، اخلاقی و احساسی - اجتماعی می باشد. یعنی به تربیت «کل» عنایت دارد و چون تربیت بدنی بخشی از کل فرآیند آموزش و

^۱ Nurturing

پرورش است. بنابراین دارای همان قصد و هدف آموزش و پرورش یعنی رشد و تکامل و تعالی هم دانش آموزان به «نیکوترین وجه» می باشد. بنابراین شناخت این مشکلات می تواند اهمیت بسزایی داشته باشد. مشکلات درس تربیت بدنی در مدارس می تواند شامل:

✓ کم بودن ساعت درس تربیت بدنی مدارس

✓ نداشتن مکان یا فضای مطلوب جهت تدریس

✓ عدم آگاهی از اهمیت و لزوم درس تربیت بدنی در تندرستی و بهداشت روانی دانش آموزان

✓ محدودیت های پوششی برای دختران

✓ نبود امکانات کافی و لازم جهت تدریس

✓ عدم همکاری بعضی مدیران و معاونین مدارس

بند اول: کم بودن ساعت درس تربیت بدنی

از نظر علم فیزیولوژی، تمرینی می تواند مثر ثمر گردد که در هفته سه بار تکرار شود و تداوم داشته باشد. متأسفانه با توجه به برنامه ریزی های غلط درسی که از گذشته توسط افراد ناکارآمد و غیر متخصص در زمینه تربیت بدنی انجام شده است ما شاهد قرار گرفتن فقط ۲ ساعت (یک زنگ) درس تربیت بدنی در برنامه هفتگی مدارس هستیم. این مسئله در مقطع ابتدایی با بحران بیشتری روبرو می باشد. کلیه فاکتورهای آمادگی حرکتی از دوران طفولیت و کودکی در انسان پیشرفت می کنند که این پیشرفت باید با هدایت آگاهانه که می تواند در مدارس در پایه های اول تا پنجم توسط معلمان تربیت بدنی باشد. انجام گیرد. اما ما شاهد کمبود شدید معلمان تربیت بدنی در این دوره می باشیم. متأسفانه بارها دیده شده معلمان درسی کلاس ها که در زنگ تربیت بدنی بچه ها را در کلاس نگه می دارند تا به مرور درس های دیگر به پردازند و با این کار موقعیت تحرک و نشاط را از

بچه ها سلب می کنند. در اینجا است که مدیران مدارس باید معلمان را ترغیب نمایند تا در زنگ های درس تربیت بدنی با بچه ها به ورزش و بازی های دبستانی بپردازند که البته این لازمه یکسری آموزش های از پیش تعیین شده برای معلمان می باشد که خوشبختانه اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران در این زمینه قدم های مثبتی برداشته است.

بند دوم: عدم وجود مکان یا فضای مطلوب جهت تدریس

در میان محدودیت های رایج جهت تدریس درس تربیت بدنی، عدم وجود مکان یا فضای مطلوب جهت تدریس یکی از فاکتورهای اجتناب ناپذیر است. متأسفانه بعضی از مدارس به علت وسعت کم و یا ناهمگون بودن محیط مدارس جهت ترسیم زمین های ورزشی و یا مشرف بودن با خانه های مسکونی (در رابطه با دختران) کارکرد معلم تربیت بدنی را محدود می کنند. در این موارد معلمان سعی می کنند با خرید تجهیزات لازم برای ورزش هایی که به محیط چندانی نیاز ندارند به بازی های دبستانی و مطابق با امکانات روی آورند. بنابراین مدیران محترم باید در این زمینه همکاری لازم را با مدیران تربیت بدنی انجام دهند. (به طور مثال می توان سالن ورزشی که نزدیک به مدرسه هست را برای این درس اختصاص دهند و ...)

بند سوم: عدم آگاهی از اهمیت و لزوم درس تربیت بدنی در تندرستی و بهداشت روانی دانش آموزان

همگام با دگرگونی های مختلف اجتماعی بالاخص امر تربیت، تحول در تربیت بدنی و فعالیت های ورزشی به دلیل همسویی با تربیت رسمی و نشان دادن جایگاه آن در شکل گیری تربیت عمومی امری الزامی است. از آنجا که تربیت بدنی و ورزش وسیله ای است که از طرف مربیان به عنوان ابزار تربیت، شکل پذیری شخصیت و گسترش کیفیت منش پیشنهاد می شود، متخصصین امر نتیجه گرفته اند که افراد به دلیل درگیری با تجربیات تربیت بدنی و ورزش علایق جدید را کشف و اعتماد و ثبات عاطفی مطلوبی را جهت رشد و تکامل روانی خویش کسب می کنند. امروزه اهمیت برنامه های اصلاحی و پیشگیری از

بروز مشکلات روانی بسیار واضح است. به همین منظور، در برنامه های اصلاحی بسیاری از جوامع، برنامه های علمی برای حل تعارضات درونی و کنترل خشونت ها و ناکامی ها و تعدیل هیجان ها و نهایتاً رسیدن به حد قابل قبول از بهداشت روانی فردی و اجتماعی از اولویت خاصی برخوردار است. در این میان، تأکید ما بر تأثیر بازی و فعالیت های ورزش با توجه به ویژگی ها، معیارها و انگیزه های رفتاری کودکان و نوجوانان می باشد: چرا که به نظر روانشناسان سال های کودکی و نوجوانی سال های تکوین و پایه گذاری شخصیت انسانهاست. بنابراین، برنامه ریزی اصولی برای انجام بازی ها و اجرای فعالیت های ورزشی و توجه به مسایل بهداشت روانی کودکان و آینده سازان جامعه اسلامی مان در این برهه از تهاجم فرهنگی، امری ضروری است. فعالیت های ورزشی در ایجاد رغبت ها و تمایلات و پی بردن به توانایی ها و استعدادها، که از مبانی بهداشت روانی خود به شمار می روند، اثرات سودمندی داشته و بنا به گزارش مشاوران مدارس علاقمندی ها و گرایشات طبیعی به فعالیت های ورزشی و سرگرمی ها به صورت وسیله ای برای شناخت خود و محیط و ابزاری برای ارضای نیازها و پرورش استعدادها و رشد علاقمندی و رهنمونی برای زندگی تحصیلی و شغلی آینده کودکان و نوجوانان به کار برده می شود. ورزش در رشد و پرورش اخلاقی کودکان و نوجوانان نیز تأثیر دارد. منظور از جنبه اخلاقی، جهت دادن به تمایلات و انگیزه های کودک و نوجوانان است تا بتوان از این طریق، او را در مسیر صحیح هدایت قرار داد. کودک و نوجوانان از نظر اخلاقی بی طرف است و بیشتر از جنبه های فطری و غریزی خود متأثر می شود. اعمال و خواسته های او هم تحت تأثیر نیازهای زیستی و غریزی و بازی قرار دارد به این ترتیب بازی، میدان تمرینی برای ارزش گذاری و جهت گیری تمام رغبت ها و هیجان ها و عواطف و گرایش های فطری کودک است. مهمترین عاملی که انگیزه های کودک را در مسیر رشد صحیح قرار می دهد. گنجاندن ارزش های اخلاقی در بطن بازی ها و ورزش ها و نشاط انگیزه است. این ارزش ها باعث می شوند که کودکان و نوجوانان از بازی لذت ببرند و برای رسیدن به آن تلاش بکنند. کودکان و نوجوانان در موقعیت لذت ناشی از بازی و ورزش، با معانی ارزشهای اخلاقی - هماهنگی و ارتباط برقرار می کنند. این ارتباط بین ورزش و لذت پللی است تا کودک را عادتاً در

زندگی فردی معتقد و مقید به اصول اخلاقی بار آورد. تجارب ورزشی، روند تمایلات مثبت و رضایت خاطر افراد را بهبود داده و موجب رشد سجایا و خصایل اخلاقی و موجب اصلاح رفتارهای ناشایست می گردد و افراد را نسبت به خود مهربان، خوش عاطفه و از نظر احساس مسئولیت، احترام به قانون و تلطیف عواطف فردی و اجتماعی و بطور کلی در حصول به اهداف بهداشت روانی رهنمون می سازد.

بند چهارم: محدودیت های پوششی برای دختران

با توجه به اینکه اکثر مدارس در دل خانه های مسکونی واقعند لذا دختران برای فعالیت های ورزشی ناچارند با پوشش کامل به ورزش پردازند که این مسئله از نظر بهداشتی مشکلاتی را برای آنها به همراه خواهد داشت. از طرفی چون تهیه لباس و گرمکن ورزشی برای خانواده ها هزینه بردار است لذا مدیران باید در این زمینه رایزنی های کامل را با ادرات انجام دهند تا در تهیه این وسایل خانواده ها را یاری نمایند.

بند پنجم: نبود امکانات کافی و لازم جهت تدریس

برخی مناطق آموزش و پرورش که از نظر امکانات مالی و تجهیزات ورزشی در زمره مناطق محروم قرار می گیرند متأسفانه بودجه ی بسیار کمی را جهت تجهیز مدارس در نظر می گیرند که این بودجه فقط کفاف تهیه بخشی از وسایل ورزشی را می دهد. در اینجا مدیران می توانند از بخش کمک های مردمی استفاده کرده و در جهت تجهیز مدارس به سالن های ورزشی سرپوشیده با توجه به فضای مدرسه اقدام نمایند. در این میان بهتر آن است که در ابتدای سال تحصیلی، مدیران بخشی از کمک ها و سرانه ی مدارس را به این کار اختصاص دهند.

بند ششم: عدم همکاری برخی معاونین در مدیران مدارس:

کلاس درس باید شرایط لازم و کافی را برای معلم ایجاد نماید تا معلم بتواند بدور از فاکتورهای مداخله کننده به تدریس و آموزش پردازند. حیاط مدرسه هم کلاس درس

معلم تربیت بدنی می باشد که باید قداست این کلاس نیز حفظ شود. بعضاً دیده شده کلاس هایی که معلم نداشته اند توسط معاونین یا مدیر مدرسه راهی حیاط شده که این خود می تواند مخل شرایط تدریس گردد. لذا معاونین محترم باید با درایت و تجربه خود دانش آموزان را سر کلاس مشغول نمایند. تا حضور دانش آموزان در حیاط موجب اختلال در امر آموزش دبیران تربیت بدنی نگردد.

نتیجه گیری

در جمع بندی و نتیجه گیری پایانی این مقاله باید گفت فرهنگ سازی ورزش در کشور مانسبت به سالیان قبل پیشرفت شایانی داشته است. تبلیغات مختلفی در این حیطه صورت گرفته است که می توان به تبلیغات، تلویزیون، رادیو، روزنامه و غیره اشاره کرد. همایش های مختلف، کلاسهای ورزشی جذاب و راهپیمایی های متعدد همه در فرهنگی سازی ورزشی مهم بوده. قشر جوان کود ما که همان کودکان ما می باشند از بستر خانواده تا درون بطن جامعه می بایست ذهنیت خود و دیدگاه ورزشی خود را گسترش داده که تنها با تبلیغات صحیح، حمایت مدیران و برنامه ریزان امکان پذیر است. درواقع عادت به ورزش هر چه از سنین پایین تر آغاز گردد، احتمال ادامه فعالیت ورزشی در باقی عمر بیشتر خواهد بود و در واقع بر می گردد به این امر که تا چه حد فرهنگ ورزش و فعالیت بدنی در بین اعضاء جامعه رایج باشد. مدیران در راس تمامی سازمانها نقش حیاتی و هدایتگر دارا می باشند. آنان با تصمیمات خود کمک به موفقیت یا شکست سازمانها می شوند. آموزش پرورش سازمانی پرتلاش و کلیدی است. آینده جوانان و فردای کشور در دست آنان است. مدیران آموزش پرورش، بخصوص مدیران حیطه ورزشی با برنامه ریزی و مدیریت مناسب خود، زمینه رشد و پیشرفت ورزشی دانش آموزان و رشد تحصیلی آنان با ورزش صحیح مناسب آماده خواهد شد.

منابع و مآخذ

- احمدی، عزت الله و شیخ عزیزاده. سیاوش و شیرمحمدزاده، محسن (۱۳۹۷) تاثیر آزمایشی تاثیر ورزش بر سلامتی روانی، نشریه ی حرکت، شماره ی ۲۸، ص ص ۱۹-۲۹
- امیرتاش، علی محمد (۱۳۹۲) فوق برنامه و اوقات فراغت، با تاکید بر فعالیت های ورزشی در دانشگاه تربیت معلم تهران از دیدگاه مدیران، اعضای هیئت علمی و کارکنان آن"، نشریه فصلنامه المپیک، سال دوازدهم، شماره ۲ (پیاپی ۲۶)
- بادامی، رخساره (۱۳۹۵) ساخت محیط و فعالیت بدنی. اولین همایش ملی شهر و ورزش.
- باقرزاده و همکاران (۱۳۹۰) بررسی علل عدم شرکت دانش آموزان دختر مقطع متوسطه در فعالیت های ورزشی فوق برنامه، مجله حرکت، شماره ۱۱، ص ص ۳۱-۲۳
- حمایت طلب، رسول (۱۳۹۸) بررسی علل عدم رشد و توسعه ی ورزش همگانی از دیدگاه دانش آموزان مقطع متوسطه سازمان آموزش و پرورش شهرستان های استان تهران، آموزش و پرورش استان تهران
- خداداد کاشی، حمید (۱۳۸۴) تعیین اثربخشی فعالیت های ورزشی فوق برنامه دانشگاه های تهران و ارائه الگوی اثربخش. رساله دکتری تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تربیت مدرس،
- خلجی، حسن (۱۳۷۹). " بررسی تأثیر فعالیت های بدنی هوازی و مهارت آموزی بر اضطراب دانشجویان پسر". فصلنامه المپیک، سال هشتم، شماره ۱۵، ص: ۹۳.
- سعیدی و همکاران (۱۳۹۹) بررسی موانع و مشکلات موجود در پرورش استعدادها، دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی.

- سید عامری، میرحسین و همکاران (۱۳۹۰) بررسی وضع موجود شاخص های استعدادیابی رشته ژیمناستیک از دیدگاه مربیان.
- صادقی، رضا و همکاران (۱۳۹۰) جذب حامیان مالی در رده پایه رویکردی نو در بهبود استعدادیابی ورزشی، دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی
- طالب پور، مهدی (۱۳۹۷) تدوین برنامه راهبردی رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی. طرح پژوهشی پژوهشکده تربیت بدنی.
- طاهر خانی، حسین (۱۳۸۵). توصیف ویژگی های آنتروپومتریکی و مهارت های روانی ژیمناست های نخبه در ایران مورد کاربرد در استعدادیابی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
- طاهری، اشکوه (۱۳۹۹). بررسی وضعیت اجتماعی-اقتصادی SES افراد شرکت کننده در فعالیت های ورزشی همگانی استان مازندران، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه مازندران.
- عبدلی، بهروز، شمسی پور دهکردی، پروانه، شمس، امیر، فقهی، ایمان. (۱۳۸۹). تاثیر مشارکت ورزشی بر ویژگی های شخصیتی کمال گرایی و خودکارآمدی دانش آموزان نوجوان و ارتباط این ویژگی ها با رشد اجتماعی، فصلنامه تعلیم و تربیت، شماره ۱۰۲.
- علم و همکاران (۱۳۹۰) موانع مشارکت جوانان و سالمندان مرد شهرستان داراب در تفریحات ورزشی، مجموعه مقالات همایش ملی تفریحات ورزشی، شهرداری تهران، آذرماه
- قاسم زاده میرکلائی، ابراهیم و امیرنژاد، سعید (۱۳۹۰) بررسی عوامل مؤثر بر جذب و حفظ ورزشکاران رده های پایه دوومیدانی ایران از دیدگاه مدیران، مربیان و ورزشکاران، دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی

- قاسمی، حمید. مظفری، امیرمحمد. امیرتاش، علی محمد(۱۳۸۶) توسعه ی ورزش از طریق تلویزیون در ایران، نشریه ی پژوهش در علوم ورزشی، ش ۱۷، صص ۱۴۸-۱۳۱
- قاسمی، حمید. مظفری، امیرمحمد. امیرتاش، علی محمد(۱۳۸۶) توسعه ی ورزش از طریق تلویزیون در ایران، نشریه ی پژوهش در علوم ورزشی، ش ۱۷، صص ۱۴۸-۱۳۱
- قالیباف، محمد باقر (۱۳۸۹) نگاه راهبردی به ورزش در نظام کشور. انتشارات نگارستان حامد، تهران.
- کرده گار، سمیرا (۱۳۹۰) رابطه بین اوقات فراغت ورزشی با شادکامی معلمان مقطع متوسطه آموزش و پرورش شهرستان شاهرود، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شمال.
- کاشف، میرمحمد، اشراقی، حسام (۱۳۸۶) بررسی آثار توسعه ورزش همگانی از دیدگاه اقتصادی در استان آذربایجان غربی، چیکده مقالات ورزش و توسعه پایدار، دومین کنگره ملی مدیریت ورزشی، مردادماه ۱۳۸۷، شیراز.
- گلدانی مقدم، مهدی (۱۳۷۵) بررسی آموزشی درس تربیت بدنی از نظر مدیران ومعلمان ورزشی مدارس متوسطه پسرانه دولتی وغیر انتفاعی در شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران
- مظفری، عمار (۱۳۹۲) بررسی ارتباط میان سرمایه اجتماعی، تعهد سازمانی با مشارکت ورزشی دبیران مرد مقطع متوسطه شهر اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد آمل
- هیوود، لس. کیو، فرانسیس. جان اسپینگ، پی تر براهام، کاپنهارست، جان. و ۱۷ | هنری، یان. (۱۳۸۴). اوقات فراغت. محمد احسانی. تهران: دوم، نشر بامداد کتاب.

ب) منابع لاتین

- Abel, C. & Sandra, E. (۲۰۱۹). An exploratory study of spectators' motivation in football. Sport Management and Marketing, Vol. ۲, ۵/۶.
- Alison, K.R., Dwyer, J.M., Makin, S. (۲۰۱۸). Self efficacy and participation in vigorous physical activity by high school students. Health Education & Behavior, ۲۶, ۱۲-۲۴.
- Aoyagi K, Ishii K, Shibata A, Arai H, Hibi Ch, Oka K (۲۰۲۱) Facilitators and Barriers of External Coaches' Involvement into School-Based Extracurricular Sports Activities: A Qualitative Study, Advances in Physical Education, ۲۰۱۳. Vol.۳, No.۳, ۱۱۶-۱۲۴.
- Apostolopoulou, A. and Gladden, J.M. (۲۰۱۵), "Developing and extending sports brands", in Beech, J. and Chadwick, S. (Eds), The Marketing of Sport, Pearson Education, Harlow, pp. ۱۸۶-۲۰۹.
- Australian Sports Commission (۲۰۱۵) A joint strategy of the Australian Sports Commission (ASC) and the Australian Agency for International Development (AusAID) ۲۰۱۳-۲۰۱۷

دانشگاه جهاد

Academia.edu
California San Francisco

TBPN.com
Sponsored And Indexed

CiteFactor
Science Journals Journal

همایش های ایران
Symposia

IREF.IR

Directory of Research Journals Indexing

DRJI

Sponsored and Indexed by CIVILICA
We Respect the Science

CONF PAPER

ESJI
www.esji.org

WORLD of JOURNALS

باهمایش
BahaMayesh.com

پایگاه اطلاع رسانی
همایش های کشور

science alert

easy Papers
Scientific Research Services

QJINTF

INDEX COPERNICUS INTERNATIONAL

کنفرانس باب

www.conferenceyabb.ir

جهت

تقویت رزومه

SID

داوطلبان آزمون دکتری

اساتید دانشگاه، قضات، وکلا

دیرخانه: تهران، میدان انقلاب،

خیابان اردیبهشت، پلاک ۱۹۲

واحد پذیرش مقالات:

۵۲۶ و ۶۶۹۷۵۱۹ - ۰۲۱

واحد صدور گواهی نامه:

۸۴ و ۴۴۴۴۱۷۶۴ - ۰۲۱

مشاور و راهنمای ارسال مقالات:

۰۹۱۹۶۲۴۸۲۵ و ۰۹۱۰۰۶۳۶۰۰۲

www.Ghanonyar.ir www.Olomensani.ir

موسسه قانون یار

با همکاری مراکز علمی و دانشگاه های داخلی و خارج از کشور همچون مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی و نمایه مقالات در سایت sid.ir (دانشگاه بین المللی رهنورد/بلخ/افغانستان) (موسسه بین المللی icsi world of journals/ورشو/لهستان) (انجمن علمی بین المللی citefactor/citefactor/آریزونا) برگزار می کند:

همایش ملی مطالعات حقوقی، علوم قضایی پژوهش های اجتماعی

۱۳ خرداد ۱۴۰۰ - تهران

محورهای همایش:

- * مقالات در گرایش های حقوق خصوصی، حقوق جزا
- * حقوق عمومی، حقوق بین الملل، حقوق قضایی، فقهی و ...
- * مقالات در گرایش های علوم ثبتی و علوم اقتصادی و بانکی
- * مقالات در گرایش ها و موضوعات علوم اجتماعی و علوم تربیتی

روش های ارسال مقالات به همایش:

* ارسال فایل Word مقاله (به همراه شماره تماس) به ایمیل Phdsara@yahoo.com

* ارسال فایل Word مقاله به واتس آپ یا تگرام شماره ۰۹۱۰۰۶۳۶۰۰۲

به ده مقاله برتر و برگزیده همایش، ده تقدیمی به همراه تقدیرنامه مخصوصی اعطا می گردد. به مقالات ارسالی و پذیرفته شده پژوهشگران، گواهی نامه معتبر اعطا می گردد. تمامی مقالات همایش در پایگاه ها و سایت های ملی و بین المللی نمایه و درج می گردانند. داوطلبی مقالات حداکثر سه روز می باشد و گواهی نامه در کمتر از یک هفته صادر می شود.